

Norsk RegnskapsStiftelse
nrs@revisorforeningen.no

Oslo, 30. april 2026

Høring - Ny strategi for standardsettingen i Norsk Regnskapsstiftelse

Vi viser til høringsnotat av 22. mars 2026 med høringsfrist 30. april 2026 knyttet til forslag til ny strategi for standardsettingen i Norsk RegnskapsStiftelse.

Vi synes det er svært positivt at Norsk Regnskapsstiftelse utarbeider ny strategi for standardsettingen i Norge som vil sette viktige rammer for utvikling og fornying av de norske regnskaps- og bokføringsstandardene.

Vi er i all hovedsak enig i og støtter de prinsippene og rammene som etableres i den nye strategien. Dette gjelder spesielt at det ikke legges opp til en lengre prosess for mer omfattende strategi og vurderinger av ulike veivalg innenfor utvikling av god regnskapsskikk, samt at arbeidet med sentrale enkeltstandarder prioriteres slik at arbeidet kan komme raskt i gang.

Våre kommentarer knytter seg i det videre til strategien for utvikling av regnskapsstandarder.

Tre pilarer som rettesnor for standardsetting

Ivareta norske rettslige og praktiske rammer

En av pilarene som ifølge strateginotatet skal danne grunnlag for standardsettingen, er at den skal ivareta norske rettslige og praktiske rammer. Det synes klart og opplagt at dette innebærer at regnskapsmessige løsninger må være forenlig med regnskapsloven, herunder

regnskapslovens grunnleggende prinsipper og vurderingsregler. Det synes imidlertid noe uklart hva som er ment med praktiske rammer, og vi mener dette bør tydeliggjøres i strategien.

Vurdere anerkjente internasjonale løsninger (IFRS)

Å vurdere anerkjente internasjonale løsninger (IFRS), er nevnt som pilar nummer to. Ved utvikling av nye standarder på hittil uregulerte områder, mener vi i tillegg etablert praksis bør vurderes.

Både IFRS-løsninger og etablert praksis bør være gjenstand for en vurdering i henhold til den tredje pilaren (balansere behovet for høy regnskapskvalitet mot etterlevelseskostnader), når nye standarder og endringer i eksisterende standarder vurderes.

IFRS bør for øvrig omtales som IFRS Accounting Standards, da IFRS nå også dekker bærekraftstandarder.

Balansere behovet for høy regnskapskvalitet mot etterlevelseskostnader

Vi leser strategiens pilar om å balansere behovet for høy regnskapskvalitet mot etterlevelseskostnader, som at det skal gjøres en vurdering av brukernes nytte opp mot regnskapsprodusentens kostnader, ofte omtalt som en kost/nytte-vurdering. Vi mener det er behov for å operasjonalisere dette punktet ytterligere, både hva gjelder brukernytte og etterlevelseskostnad.

Med høy regnskapskvalitet er vår forståelse at dette innebærer regnskaper som gir beslutningsnyttig informasjon til brukerne av årsregnskapet. Videre forstår vi etterlevelseskostnader som kostnader regnskapsprodusentene har i forbindelse med utarbeidelse av årsregnskapene, samt eventuelt kostnader regnskapsprodusentene har til revisjon av disse regnskapene.

For å avgjøre om regnskapet gir beslutningsnyttig informasjon for brukerne, er det avgjørende både å forstå hvem som bruker regnskapet, og hvilke beslutninger som tas på bakgrunn av regnskapet.

God regnskapsskikk og regnskapsloven definerer ikke primærbrukere og andre brukere av årsregnskapet. Dette i motsetning til IFRS, hvor det klart fremgår at primærbrukerne er eksisterende og potensielle investorer, långivere og andre kreditorer. IFRS-regnskapet er utformet for å støtte disse gruppenes økonomiske beslutninger i kapitalmarkedet.

Regnskapsbrukere er omtalt i ulike forarbeider til regnskapsloven, herunder i Ot.prp. nr. 42 (1997-98) og i NOU 2015:10. Omtalen i Ot.prp. nr. 42 må leses i lys av at norske børsnoterte foretak på dette tidspunktet benyttet norsk regnskapsstandarder i sin rapportering. NOU 2015:10 har en lengre omtale av brukernes nytte av regnskapsinformasjon i kapittel 3.2. NOU-en trekker imidlertid ingen konklusjoner i den forstand at drøftelsen av brukernytte gir føringer for det regnskapsmessige veivalget, og som omtalt nedenfor under overskriften IFRS for SMEs, ble lovforslagene i hovedsak ikke fulgt opp. NOU-en nevner for eksempel at det er lite forskning på bruk av regnskaper i ikke børsnoterte selskaper, og at «*Generelt må vi kunne*

anta at investorformålet har mindre betydning i ikke-børsnoterte foretak enn i de børsnoterte, mens betydningen av forvaltningsformålet kan være like stort eller større. Den første påstanden bygger på det enkle faktum at aksjene i ikke-børsnoterte foretak ikke er gjenstand for alminnelig omsetning. Dette er selvsagt ikke til hinder for at aksjer overdras fra en eier til en annen, og at regnskapet anvendes sammen med annen informasjon i en slik beslutning. Dette blir likevel en mer sporadisk og situasjonsbestemt bruk av regnskapet i verdsettingsøyemed enn det som forventes for børsnoterte foretak. Påstanden om at forvaltningsformålet kan være svært viktig i ikke-børsnoterte foretak, bygger på at regnskapet kan være det eneste standardiserte prestasjonsmålet i disse, siden de definisjonsmessig ikke kan måle noen markedsavkastning.»

Långivere er en viktig brukergruppe uavhengig av hvorvidt foretaket har noterte verdipapirer på en regulert markeds plass eller ikke. Slik vi ser det kan det tenkes at andre regnskapsmessige løsninger enn den som anses best for egenkapitalinvestorer i tilstrekkelig grad ivaretar långiveres behov. Det kan derfor være at en kost/nyttevurdering vil gi andre løsninger når regnskapenes rolle for prisdannelsen ved kjøp og salg av aksjer i kapitalmarkedet, ikke tillegges vekt.

Det følger av strategien at standardsettingen skal tilpasses informasjonsbehovet til brukerne av årsregnskapene til ikke-børsnoterte selskaper. Vi mener at strategien også bør adressere at kost/nytte-vurderingen skal ta hensyn til at det kan være forskjeller i hvem som primært bruker regnskapene til noterte og unoterte foretak, og også at det vil være forskjell i hvordan regnskapene inngår som informasjonskilde ved beslutninger. Dette kan innebære at etterlevelseskostnaden tillegges en større vekt i en kost-nytte vurdering, enn når slik avveining foretas ved utarbeidelse av regnskapsregler til bruk for regnskapsprodusenter med noterte verdipapirer.

Valgmuligheter

En annen dimensjon i kost/nytte-vurdering er antall valgmuligheter, både i regnskapsspråk, samt i mulige prinsippvalg innenfor det aktuelle regnskapsspråket. For mange valgmuligheter går på bekostning av sammenlignbarheten av ellers like foretak. Dette rammer regnskapsbrukere som vurderer foretak opp mot hverandre. Unoterte foretak kan allerede velge mellom IFRS, forenklet IFRS og GRS ved utarbeidelsen av årsregnskapet. Mange valgmuligheter gir heller ikke nødvendigvis lavere kostnad for regnskapsprodusenten. Vi mener det bør vurderes hvorvidt antall valg innenfor GRS skal reduseres, og mener dette er et spørsmål som bør adresseres i strategien.

Uregulerte markeds plasser

Det kan anføres at enkelte foretak som benytter GRS har utstedt verdipapirer som omsettes på uregulerte markeds plasser. Dette gjelder likevel svært få selskaper i forhold til det totale antall foretak som avlegger regnskap etter GRS. Etter vårt syn bør regnskapsstandardene ikke utformes for å ivareta slike hensyn, dersom dette innebærer mer krevende løsninger enn det som er nødvendig for foretak som ikke handles på slike markeds plasser. Hensynene til

investorer i slike foretak bør heller løses ved at markedsplassen eventuelt krever bruk av IFRS, forenklet IFRS eller setter tilleggskrav til noteopplysninger i regnskapsrapporteringen.

IFRS for SMEs

Vi støtter at IFRS for SMEs ikke lenger skal være grunnlag for utviklingen av norske regnskapsstandarder. Konvergering mot IFRS, og etter hvert IFRS for SMEs, har vært del av strategien fra 2005 med senere justeringer i 2006, 2008 og 2012. Den sterke IFRS-/IFRS for SMEs-orienteringen i NOU 2015:10 *Ny regnskapslov* ble aldri politisk eller lovmessig forankret. Departementet fant ikke grunnlag for å foreslå større endringer i regnskapsloven i tråd med utvalgets forslag. Slike endringer burde etter departementets syn bare gjennomføres dersom det kunne påvises at nytten for regnskapsbrukerne var større enn merkostnadene for de regnskapspliktige. Vi mener det er riktig å gå vekk fra en strategi med uttrykt mål om tilpasning til IFRS for SME eller full IFRS. Vi støtter strategien om at IFRS i stedet er et sentralt referansepunkt ved utvikling av nye standarder, og at tilpasning skjer målrettet og selektivt når dette vurderes hensiktsmessig.

Foreløpige standarder

Vi støtter at kategorien foreløpige standarder utgår og er enig i at eventuelle behov for tilpasning kan sikres ved å angi en dato for ikrafttredelse som ligger frem i tid.

Prosess for godkjenning av regnskapsstandarder og bokføringsstandarder

Vi støtter foreslåtte endringer i prosess for godkjenning av regnskaps- og bokføringsstandarder, herunder at det skal være en høy terskel for å omgjøre vedtak til underliggende organ, og at underkjennelsen må begrunnes faglig. Når stiftelsesstyret blir det organet som fastsetter standardene bør det vurderes om Bokføringsstandardstyret og Regnskapsstandardstyret skal bytte navn.

Med vennlig hilsen

Berit Løkken
Leder Fagavdeling Rapportering, Partner

PENNEO

Signaturene i dette dokumentet er juridisk bindende. Dokument signert med "Penneo™ - sikker digital signatur". De signerende parter sin identitet er registrert, og er listet nedenfor.

"Med min signatur bekrefter jeg alle datoer og innholdet i dette dokument."

Berit Løkken

Underskriver

Serienummer: bankid.no no_bankid:9578-5995-4-215911

IP: 188.95.xxx.xxx

2026-04-30 10:59:24 UTC

QES

bankID

Dette dokumentet er signert digitalt via [Penneo.com](https://penneo.com). De signerte dataene er validert ved hjelp av den matematiske hashverdien av det originale dokumentet. All kryptografisk bevisføring er innebygd i denne PDF-en for fremtidig validering.

Dette dokumentet er forseglet med et kvalifisert elektronisk segl. For mer informasjon om Penneos kvalifiserte tillitstjenester, se <https://eutl.penneo.com>.

Slik kan du bekrefte at dokumentet er originalt

Når du åpner dokumentet i Adobe Reader, kan du se at det er sertifisert av **Penneo A/S**. Dette beviser at innholdet i dokumentet ikke har blitt endret siden tidspunktet for signeringen. Bevis for de individuelle signatørens digitale signaturer er vedlagt dokumentet.

Du kan bekrefte de kryptografiske bevisene ved hjelp av Penneos validator, <https://penneo.com/validator>, eller andre valideringsverktøy for digitale signaturer.